

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ Rady 2008/978/SVV**ze dne 18. prosince 2008****o evropském důkazním příkazu k zajištění předmětů, listin a údajů pro účely řízení v trestních věcech**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 31 a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská unie si dala za cíl zachovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva. V souladu se závěry ze zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. až 16. října 1999 a zejména s bodem 33 těchto závěrů by se zásada vzájemného uznávání měla stát základním kamenem justiční spolupráce v občanských i trestních věcech v Unii.

(2) Dne 29. listopadu 2000 přijala Rada v souladu se závěry z Tampere program opatření k provádění zásady vzájemného uznávání v trestních věcech ⁽²⁾. Toto rámcové rozhodnutí je nezbytné pro doplnění opatření 5 a 6 uvedeného programu, která se týkají vzájemného uznávání příkazů k zajištění důkazů.

(3) Bod 3.3.1 Haagského programu ⁽³⁾, začleněný do závěrů Evropské rady zasedající ve dnech 4. až 5. listopadu 2004, zdůrazňuje význam dokončení souhrnného programu opatření k provádění zásady vzájemného uznávání v trestních věcech a poukazuje zejména na zavedení evropského důkazního příkazu jakožto prioritní záležitost.

(4) Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy ⁽⁴⁾ bylo prvním konkrétním opatřením v oblasti trestního práva provádějícím zásadu vzájemného uznávání.

(5) Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii ⁽⁵⁾ řeší potřebu neprodleného vzájemného uznávání příkazů s cílem zamezit zničení, pozměnění, přesunu, předání nebo odstranění důkazních prostředků. Tím se však řeší pouze část oblasti justiční spolupráce v trestních věcech, pokud jde o důkazní prostředky, a následné předávání důkazních prostředků se provádí v rámci postupů vzájemné pomoci.

(6) Je proto nezbytné justiční spolupráci dále zlepšit uplatňováním zásady vzájemného uznávání rozhodnutí justičních orgánů, a to formou evropského příkazu k zajištění předmětů, listin a údajů pro potřeby řízení v trestních věcech.

(7) Evropský důkazní příkaz lze používat k zajištění předmětů, listin a údajů pro potřeby řízení v trestních věcech, v nichž lze evropský důkazní příkaz vydat. Může se vztahovat na předměty, listiny nebo údaje od třetí strany získané při prohlídce prostor včetně soukromých prostor podezřelé osoby, na záznamy o používání jakýchkoli služeb včetně finančních transakcí; záznamy výpovědí, výslechů a slyšení; a jiné záznamy včetně výsledků získaných zvláštními vyšetřovacími metodami.

(8) Zásada vzájemného uznávání vychází z vysoké úrovně vzájemné důvěry mezi členskými státy. Za účelem podpory uvedené důvěry by toto rámcové rozhodnutí mělo obsahovat důležité záruky na ochranu základních práv. Evropský důkazní příkaz by tedy měli vydávat pouze soudci, soudy, vyšetřující soudci, státní zástupci a některé jiné justiční orgány vymezené členskými státy v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.

(9) Toto rámcové rozhodnutí se přijímá na základě článku 31 Smlouvy, a proto se týká justiční spolupráce v kontextu uvedeného ustanovení, přičemž jeho cílem je napomáhat při shromažďování důkazů pro řízení, která jsou vymezena v článku 5 tohoto rámcového rozhodnutí. I když při shromažďování těchto důkazů v souladu s čl. 2 písm. c) bodem ii) tohoto rámcového rozhodnutí mohou hrát úlohu i jiné orgány než soudci, soudy, vyšetřující soudci a státní zástupci, nespadá do oblasti působnosti tohoto nástroje policejní, celní, hraniční nebo správní spolupráce, kterou upravují jiná ustanovení smluv.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 103 E, 29.4.2004, s. 452.

⁽²⁾ Úř. věst. C 12, 15.1.2001, s. 10.

⁽³⁾ Úř. věst. C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 196, 2.8.2003, s. 45.

- (10) Definice pojmu „prohlídka nebo zajištění věci“ by se nemělo dovolávat při uplatňování jiných nástrojů použitelných mezi členskými státy, zejména Úmluvy Rady Evropy o vzájemné pomoci v trestních věcech ze dne 20. dubna 1959 a nástrojů, které ji doplňují.
- (11) Evropský důkazní příkaz by měl být vydáván jen v případě, že zajištění požadovaných předmětů, listin nebo údajů je pro účely trestního nebo jiného příslušného řízení nezbytné a přiměřené. Evropský důkazní příkaz by měl být dále vydáván pouze v případě, že dotyčné předměty, listiny nebo údaje by bylo možné ve srovnatelném případě zajistit i podle vnitrostátního práva vydávajícího státu. Odpovědnost za zajištění dodržování těchto podmínek by měl nést vydávající orgán. Důvody pro odmítnutí uznání nebo výkonu by se tedy na tyto věci neměly vztahovat.
- (12) Při zajišťování požadovaných předmětů, listin nebo údajů by vykonávající orgán měl používat ty nejméně invazivní prostředky.
- (13) Vykonávající orgán by měl mít povinnost vykonat evropský důkazní příkaz u elektronických údajů, které se nenacházejí ve vykonávajícím státě, pouze v rozsahu, v jakém mu to umožňuje jeho vnitrostátní právo.
- (14) Vydávajícímu orgánu by mělo být umožněno, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy vydávajícího státu provádějící článek 12, požádat vykonávající orgán o dodržování určitých formálních náležitostí a postupů při soudních nebo správních řízeních, které by mohly pomoci při uznání přípustnosti hledaných důkazů ve vydávajícím státě, například opatření listiny úředním razítkem, přítomnost zástupce z vydávajícího státu nebo zaznamenání časových údajů a data s cílem vytvořit řetěz důkazů. Tyto formální náležitosti a postupy by neměly zahrnovat donucovací opatření.
- (15) Výkon evropského důkazního příkazu by měl být proveden podle náležitostí a postupů výslovně stanovených vydávajícím státem v co nejširším možném rozsahu a aniž by byly dotčeny základní záruky stanovené vnitrostátním právem.
- (16) K zajištění účinnosti justiční spolupráce v trestních věcech by měla být omezena možnost odmítnout uznání nebo výkon evropského důkazního příkazu, jakož i důvody pro odložení jeho výkonu. Zejména odmítnutí vykonat evropský důkazní příkaz s odůvodněním, že čin, jehož se týká, nepředstavuje podle vnitrostátního práva vykonávajícího státu trestný čin (oboustranná trestnost), by u některých kategorií trestných činů nemělo být možné.
- (17) Měla by existovat možnost odmítnout evropský důkazní příkaz, pokud by jeho uznání nebo výkon ve vykonávajícím státě mělo za následek porušení imunity nebo výsady v daném státě. V Evropské unii neexistuje společná definice toho, co imunita nebo výsada představuje, a proto se přesná definice těchto pojmů ponechává na vnitrostátním právu, které mohou zahrnovat ochranná opatření vztahující se na lékařské a právní profese, avšak neměly by být vykládány způsobem, který by byl v rozporu s povinností zrušit určité důvody pro odmítnutí v článku 7 aktu Rady ze dne 16. října 2001, kterým se v souladu s článkem 34 Smlouvy o Evropské unii vypracovává protokol k Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie ⁽¹⁾.
- (18) Měla by existovat možnost odmítnout uznání nebo výkon evropského důkazního příkazu v rozsahu, v němž by jeho výkon poškozoval základní zájmy národní bezpečnosti, ohrožoval zdroj informací nebo si vyžádal použití utajovaných informací týkajících se konkrétní zpravodajské činnosti. Uznává se nicméně, že takový důvod pro odmítnutí uznání nebo výkonu by platil pouze tehdy a v rozsahu, v němž by předměty, listiny nebo údaje nebyly z uvedených důvodů použity jako důkaz v obdobném vnitrostátním případě.
- (19) Zvláštními ustanoveními uvedenými v čl. 13 odst. 3 ve vztahu k čl. 13 odst. 1 písm. f) bod i) není dotčen způsob, jak a v jakém rozsahu jsou uplatňovány ostatní důvody pro odmítnutí podle čl. 13 odst. 1.
- (20) Je nezbytné stanovit lhůty v zájmu zajištění rychlé, účinné a důsledné spolupráce při zajišťování předmětů, listin nebo údajů pro potřeby řízení v trestních věcech v rámci celé Evropské unie.
- (21) Každý členský stát upravuje ve svém vnitrostátním právu použití opravných prostředků, které lze uplatnit proti věcným důvodům, na jejichž základě bylo přijato rozhodnutí o zajištění důkazů, včetně toho, zda je rozhodnutí nutné a přiměřené, i když se tyto prostředky mohou v jednotlivých členských státech lišit a mohou se uplatnit v různých stupních řízení.
- (22) K posouzení účinnosti tohoto rámcového rozhodnutí je třeba zavést určitý mechanismus.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 326, 21.11.2001, s. 1.

(23) Jelikož cíle tohoto rámcového rozhodnutí, totiž nahradit systém vzájemné pomoci v trestních věcech za účelem zajištění předmětů, listin nebo údajů mezi členskými státy, nemůže být dosaženo uspokojivě jednostranným jednáním členských států, a proto ho může být z důvodu jeho rozsahu nebo účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Rada přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity uvedenou v článku 2 Smlouvy o Evropské unii a stanovenou v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou ve výše uvedeném článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství toto rámcové rozhodnutí nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

(24) Osobní údaje zpracované v rámci provádění tohoto rámcového rozhodnutí budou chráněny v souladu s odpovídajícími nástroji, včetně zásad úmluvy Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních údajů, jakož i na základě další ochrany poskytované tímto rámcovým rozhodnutím v souladu s článkem 23 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie ze dne 29. května 2000 ⁽¹⁾.

(25) Evropský důkazní příkaz by se měl uplatňovat společně se stávajícími postupy vzájemné pomoci, ale toto společné uplatňování by mělo být považováno za přechodné do doby, než by se na ty druhy shromažďování důkazů, které jsou vyloučeny z oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí, začal podle Haagského programu také vztahovat nástroj o vzájemném uznávání, jehož přijetí by zajistilo ucelený režim vzájemného uznávání jako náhradu za postupy vzájemné pomoci.

(26) Členské státy jsou vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Evropské unie sestavily tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi ustanoveními tohoto rámcového rozhodnutí a vnitrostátními prováděcími opatřeními, a aby je poskytly Komisi společně se zněním vnitrostátních právních předpisů provádějících toto rámcové rozhodnutí.

(27) Toto rámcové rozhodnutí ctí základní práva a zachovává zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii, které jsou vyjádřeny i v Listině základních práv Evropské unie, zejména v její kapitole VI. Nic v tomto rámcovém rozhodnutí nelze vykládat tak, že zakazuje odmítnout vykonání evropského důkazního příkazu, jestliže na základě objektivních skutečností existují důvody se domnívat, že účelem vydání evropského důkazního příkazu bylo stíhat nebo potrestat určitou osobu z důvodu jejího pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství, sexuální orientace, státní přísluš-

nosti, jazyka nebo politického přesvědčení nebo že by této osobě mohla být z kteréhokoli z těchto důvodů způsobena újma.

(28) Toto rámcové rozhodnutí nebrání členskému státu v tom, aby uplatňoval svá ústavní pravidla týkající se práva na spravedlivý proces, svobody sdružování, svobody tisku a svobody projevu v jiných sdělovacích prostředcích.

(29) Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčen výkon povinností členských států v souvislosti s udržováním práva a pořádku a při ochraně vnitřní bezpečnosti podle článku 33 Smlouvy,

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

HLAVA I

EVROPSKÝ DŮKAZNÍ PŘÍKAZ

Článek 1

Definice evropského důkazního příkazu a povinnost jej vykonat

1. Evropský důkazní příkaz je rozhodnutí justičního orgánu, které vydal příslušný orgán členského státu za účelem zajištění předmětů, listin a údajů od jiného členského státu pro účely řízení podle článku 5.

2. Členské státy vykonají evropský důkazní příkaz na základě zásady vzájemného uznávání a v souladu s ustanoveními tohoto rámcového rozhodnutí.

3. Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčena povinnost ctít základní práva a obecné právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii a nejsou jím dotčeny povinnosti justičních orgánů.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí:

a) „vydávajícím státem“ členský stát, v němž byl evropský důkazní příkaz vydán;

b) „vykonávajícím státem“ členský stát, na jehož území se dané předměty, listiny nebo údaje nacházejí nebo jsou v případě elektronických dat přímo přístupné podle vnitrostátního práva vykonávajícího státu;

c) „vydávajícím orgánem“:

i) soudce, soud, vyšetřující soudce, státní zástupce nebo

⁽¹⁾ Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 1.

- ii) jakýkoli jiný justiční orgán, který vydávající stát určí a který v konkrétním případě jedná jako vyšetřující orgán v trestním řízení a má v souladu s vnitrostátním právem pravomoc přikázat zajištění důkazů v přeshraničních případech;
- d) „vykonávajícím orgánem“ orgán, který je podle vnitrostátního práva, jímž se provádí toto rámcové rozhodnutí, příslušný k uznání nebo vykonání evropského důkazního příkazu v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím;
- e) „prohlídkou nebo zajištěním věci“ jakékoli opatření podle trestního práva, na jehož základě se od právnické nebo fyzické osoby právním donucením požaduje, aby poskytla předměty, listiny nebo údaje nebo se na jejich poskytnutí podílela, a není-li tento požadavek splněn, lze jej vykonat bez souhlasu této osoby nebo může mít za následek postih.
- b) provádět osobní prohlídky nebo provádět odběr biologického materiálu nebo biometrických údajů osob přímo na těle osoby, a to včetně vzorků DNA nebo otisků prstů;
- c) získávat okamžité informace v reálném čase, například prostřednictvím odposlechu, sledováním nebo monitorováním bankovních účtů;
- d) provádět analýzu existujících předmětů, listin nebo údajů a
- e) zajišťovat komunikační údaje uchovávané poskytovateli veřejně přístupných elektronických komunikačních služeb nebo veřejných komunikačních sítí.

Článek 3

Určení příslušných orgánů

1. Každý členský stát uvědomí generální sekretariát Rady, který orgán nebo orgány jsou podle jeho práva v souladu s čl. 2 písm. c) a d) příslušné v případě, že tento členský stát je vydávajícím státem nebo vykonávajícím státem.
2. Členský stát, který si přeje využít možnosti určit ústřední orgán nebo orgány v souladu s čl. 8 odst. 2, sdělí generálnímu sekretariátu Rady informace o určeném ústředním orgánu nebo ústředních orgánech. Tyto údaje jsou pro orgány vydávajícího státu závazné.
3. Generální sekretariát Rady zpřístupní obdržené informace všem členským státům a Komisi.

Článek 4

Oblast působnosti evropského důkazního příkazu

1. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, lze evropský důkazní příkaz vydat za podmínek uvedených v článku 7 za účelem zajištění předmětů, listin a údajů ve vykonávajícím státě, jež ve vydávající stát potřebuje pro účely řízení podle článku 5. Evropský důkazní příkaz se vztahuje na předměty, listiny a údaje, které jsou v něm uvedeny.
2. Evropský důkazní příkaz se nevydává, aby se od vykonávajícího orgánu požadovalo:
- a) vést výslechy a přijímat výpovědi nebo zahajovat jiné druhy slyšení podezřelých, svědků, znalců nebo jiných stran;

3. Výměna informací z rejstříků trestů o odsouzeních za trestné činy se bude provádět podle rozhodnutí Rady 2005/876/SVV ze dne 21. listopadu 2005 o výměně informací z rejstříku trestů⁽¹⁾ a dalších příslušných nástrojů.

4. Evropský důkazní příkaz lze vydávat za účelem zajištění předmětů, listin nebo údajů uvedených v odstavci 2, pokud jsou předměty, listiny nebo údaje v držení vykonávajícího orgánu ještě před vydáním příkazu.

5. Aniž je dotčen odstavec 1, evropský důkazní příkaz se rovněž vztahuje, pokud tak určí vydávající orgán, na jakékoli jiné předměty, listiny nebo údaje, které vykonávající orgán objeví při výkonu příkazu a které bez dalšího šetření považuje za důležité pro řízení, pro jehož potřeby byl příkaz vydán.

6. Aniž je dotčen odstavec 2, evropský důkazní příkaz se může rovněž vztahovat, pokud o to požádá vydávající orgán, na přijímání výpovědí od osob přítomných během výkonu evropského důkazního příkazu majících přímý vztah k předmětu evropského důkazního příkazu. Na přijímání takovéto výpovědi se uplatní příslušná pravidla vykonávajícího státu použitelná na vnitrostátní případy.

Článek 5

Druhy řízení, pro které lze evropský důkazní příkaz vydat

Evropský důkazní příkaz může být vydán:

- a) v rámci trestního řízení, které je vedeno nebo má být vedeno justičním orgánem pro trestný čin podle vnitrostátního práva vydávajícího státu, a

⁽¹⁾ Úř. věst. L 322, 9.12.2005, s. 33.

- b) v řízení pro činy, které správní orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že proti jejich rozhodnutí lze podat opravný prostředek u soudu, který je příslušný též pro trestní věci, a
- c) v řízení pro činy, které justiční orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že proti jejich rozhodnutí lze podat opravný prostředek u soudu, který je příslušný též pro trestní věci, a
- d) v souvislosti s řízením podle písmen a), b) a c), která se týkají trestných činů nebo protiprávního jednání, za které může nést odpovědnost nebo být potrestána právnícká osoba ve vydávajícím státě.

Článek 6

Obsah a forma evropského důkazního příkazu

1. Formulář evropského důkazního příkazu uvedený v příloze musí být vyplněn, podepsán a správnost jeho obsahu ověřena vydávajícím orgánem.
2. Evropský důkazní příkaz musí být sepsán nebo být přeložen vydávajícím státem do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků vykonávajícího státu.

Každý členský stát může v okamžiku přijetí tohoto rámcového rozhodnutí nebo kdykoliv poté uvést v prohlášení, které bude uloženo u generálního sekretariátu Rady, že přijme příkaz nebo překlad příkazu v jednom nebo ve více úředních jazycích orgánů Unie.

HLAVA II

POSTUPY A ZÁRUKY PRO VYDÁVAJÍCÍ STÁT

Článek 7

Podmínky pro vydání evropského důkazního příkazu

Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že evropský důkazní příkaz bude vydán jen tehdy, jestliže se vydávající orgán přesvědčí o splnění následujících podmínek:

- a) zajištění předmětů, listin nebo údajů je pro účely řízení podle článku 4 nezbytné a přiměřené;
- b) předměty, listiny nebo údaje by mohly být ve srovnatelném případě zajištěny ve vydávajícím státě podle jeho vnitrostátního práva, pokud by byly na území tohoto vydávajícího

státu dosažitelné, i když na základě jiných procesních opatření.

Splnění těchto podmínek se v každém jednotlivém případě posuzuje pouze ve vydávajícím státě.

Článek 8

Předávání evropského důkazního příkazu

1. Evropský důkazní příkaz lze předat příslušnému orgánu členského státu, jestliže má příslušný orgán vydávajícího státu oprávněné důvody domnívat se, že se na území tohoto státu nacházejí dotčené předměty, listiny nebo údaje nebo v případě elektronických dat, že jsou tato data přímo přístupná podle vnitrostátního práva vykonávajícího státu. Příkaz předá vydávající orgán bez prodlení vykonávajícímu orgánu, a to způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu a za podmínky, jež vykonávajícímu státu umožňují přesvědčit se o jeho pravosti. Veškerý další úřední styk je uskutečňován přímo mezi vydávajícím orgánem a vykonávajícím orgánem.

2. Každý členský stát může určit ústřední orgán nebo více ústředních orgánů, dovoluje-li to jeho právní řád, které budou nápomocny příslušným orgánům. Členský stát může, je-li to nezbytné z důvodu organizace jeho vnitřního soudního systému, pověřit jeden nebo více ústředních orgánů správním doručováním a přebíráním evropského důkazního příkazu a související úřední korespondencí.

3. Na přání vydávajícího orgánu lze doručení provést prostřednictvím zabezpečeného telekomunikačního systému Evropské soudní sítě.

4. Nezná-li vydávající orgán příslušný vykonávající orgán, provede veškerá nezbytná šetření, včetně šetření prostřednictvím kontaktních míst Evropské soudní sítě, za účelem získání informací z vykonávajícího státu.

5. Není-li orgán ve vykonávajícím státě, který obdrží evropský důkazní příkaz, příslušný k jeho uznání a přijetí všech nezbytných opatření pro jeho výkon, postoupí jej *ex officio* příslušnému vykonávajícímu orgánu a informuje o tom vydávající orgán.

6. Veškeré obtíže týkající se doručení nebo pravosti dokumentu potřebného pro výkon evropského zatýkacího rozkazu se projednají přímo mezi dotyčným vydávajícím a vykonávajícím orgánem případně prostřednictvím ústředních orgánů členských států.

Článek 9

Evropský důkazní příkaz vztahující se k dřívějšímu evropskému důkaznímu příkazu nebo k příkazu k zajištění

1. Vydá-li vydávající orgán evropský důkazní příkaz, kterým se doplňuje dřívější evropský důkazní příkaz nebo který navazuje na příkaz k zajištění, předaný podle rámcového rozhodnutí Rady 2003/577/SVV, uvede tuto skutečnost ve formuláři evropského důkazního příkazu uvedeného v příloze.

2. Pokud se vydávající orgán podílí v souladu s platnými předpisy na výkonu příkazu ve vykonávajícím státě, může v době své přítomnosti v tomto státě, aniž by byla dotčena prohlášení učiněná podle čl. 3 odst. 2, předat evropský důkazní příkaz, kterým se doplňuje předchozí příkaz, přímo příslušnému vykonávajícímu orgánu.

Článek 10

Podmínky pro nakládání s osobními údaji

1. Osobní údaje získané podle tohoto rámcového rozhodnutí lze používat ve vydávajícím státě pro účely:

- a) řízení, pro která lze evropský důkazní příkaz vydat;
- b) jiných soudních a správních řízení, která přímo souvisejí s řízeními uvedenými v písmenu a);
- c) zabránění bezprostřednímu a vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti.

Osobní údaje získané podle tohoto rámcového rozhodnutí lze použít k jiným účelům než pro ty, které jsou uvedeny v písmenech a), b) a c), pouze s předchozím souhlasem vykonávajícího státu, pokud k tomu ovšem vydávající stát nezískal souhlas od dotčené osoby.

2. V takovém konkrétním případě může vykonávající stát požádat členský stát, do kterého byly osobní údaje předány, aby jej o užití těchto údajů informoval.

3. Tento článek se nepoužije na osobní údaje získané členským státem podle tohoto rámcového rozhodnutí a pocházející z tohoto členského státu.

HLAVA III

POSTUPY A ZÁRUKY PRO VYKONÁVAJÍCÍ STÁT

Článek 11

Uznání a výkon

1. Vykonávající orgán uzná bez dalších formalit evropský důkazní příkaz předaný v souladu s článkem 8 a neprodleně přijme veškerá opatření nezbytná pro jeho výkon za stejných podmínek, za nichž by tyto předměty, listiny nebo údaje byly zajištěny orgánem vykonávajícího státu, neodvolá-li se tento

orgán na některý z důvodů k odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 13 nebo na některý z důvodů k odkladu podle článku 16.

2. Vykonávající stát zvolí opatření, která mu v souladu s vnitrostátním právem umožní zajistit předměty, listiny a údaje, o něž je v evropském důkazním příkazu žádáno, a aby v případě potřeby rozhodl, zda je k poskytnutí této pomoci zapotřebí použít donucovacích opatření. Všechna nezbytná opatření přijatá na základě evropského důkazního příkazu jsou přijímána v souladu s platnými procesními pravidly vykonávajícího státu.

3. Každý členský stát zajistí, aby:

i) všechna opatření, která by mohla být přijata v obdobném vnitrostátním případě ve vykonávajícím státě bylo též možné přijmout za účelem výkonu evropského důkazního prostředku,

a

ii) za účelem výkonu evropského důkazního prostředku mohla být přijata opatření, včetně prohlídky nebo zajištění věci, v případě, že se evropský důkazní příkaz vztahuje k některému z trestných činů uvedených v čl. 14 odst. 2.

4. Není-li vydávajícím orgánem soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce a evropský důkazní příkaz nebyl potvrzen jedním z uvedených orgánů ve vydávajícím státě, může vykonávající orgán v konkrétním případě rozhodnout, že pro účely výkonu evropského důkazního příkazu nebude provedena prohlídka nebo zajištění věci. Než vykonávající orgán takto rozhodne, konzultuje příslušný orgán vydávajícího státu.

5. Při přijímání rámcového rozhodnutí může každý členský stát učinit prohlášení nebo následné oznámení generálnímu sekretariátu Rady, v němž bude požadovat takovéto potvrzení ve všech případech, kdy vydávajícím orgánem není soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce a kdy by opatření nezbytná k provedení výkonu evropského důkazního prostředku musela být nařízena nebo dozorována soudcem, soudem, vyšetřujícím soudcem nebo státním zástupcem podle práva vykonávajícího státu v obdobném vnitrostátním případě.

Článek 12

Formální náležitosti, které je nutno dodržet ve vykonávajícím státě

Pokud není v tomto rámcovém rozhodnutí stanoveno jinak, vykonávající orgán dodrží formální náležitosti a postupy výslovně uvedené vydávajícím orgánem, pokud tyto formální náležitosti a postupy nejsou v rozporu se základními právními zásadami vykonávajícího státu. Tento článek nezakládá povinnost přijímat donucovací opatření.

Článek 13

Důvody, pro které je možné odmítnout uznání nebo výkon

1. Uznání nebo výkon evropského důkazního prostředku lze ve vykonávajícím státě odmítnout:

- a) jestliže by jeho výkonem hrozilo porušení zásady *ne bis in idem*,
- b) jestliže v některém z případů podle čl. 14 odst. 3 se evropský důkazní příkaz týká činů, které by podle práva vykonávajícího státu nebyly trestnými činy,
- c) jestliže není možné evropský důkazní příkaz vykonat s využitím opatření, která může vykonávající orgán učinit v konkrétním případě v souladu s čl. 11 odst. 3),
- d) jestliže právo vykonávajícího státu stanoví imunitu nebo výsadu, která znemožňuje výkon evropského důkazního příkazu,
- e) jestliže v některém z případů podle čl. 11 odst. 4 nebo 5 nebyla platnost evropského důkazního příkazu potvrzena,
- f) jestliže se evropský důkazní příkaz vztahuje na trestné činy, které:
 - i) jsou podle práva vykonávajícího státu považovány za činy zcela nebo částečně spáchané na jeho území nebo na místě rovnocenném jeho území nebo
 - ii) byly spáchány mimo území vydávajícího státu a právo vykonávajícího státu nepřipouští trestní stíhání pro stejné činy, jsou-li spáchány mimo jeho území;
- g) jestliže by v konkrétním případě jeho výkon mohl poškodit základní zájmy v oblasti národní bezpečnosti, ohrozit zdroj informací nebo si vyžádal použití utajovaných informací týkajících se určité zpravodajské činnosti,
- h) jestliže formulář uvedený v příloze není vyplněn úplně nebo je vyplněn zjevně nesprávně a nebyl doplněn nebo opraven v přiměřené lhůtě stanovené vykonávajícím orgánem.

2. Rozhodnutí odmítnout výkon nebo uznání evropského důkazního příkazu podle odstavce 1 učiní soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce ve vykonávajícím státě.

Jestliže evropský důkazní příkaz vydal justiční orgán uvedený v čl. 2 písm. c) bodu ii) a nepotvrdil jej soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce ve vydávajícím státě, toto rozhodnutí může rovněž učinit jiný justiční orgán, který je k tomu příslušný podle právních předpisů vykonávajícího státu a pokud je to v těchto předpisech stanoveno.

3. Rozhodnutí podle odst. 1 písm. f) bodu i), která se vztahují k trestným činům spáchaným částečně na území vykonávajícího státu nebo na místě rovnocenném jeho území, přijmou příslušné orgány uvedené v odstavci 2, ve výjimečných případech při zvažení specifických okolností každého daného případu a zejména s přihlédnutím k tomu, zda se hlavní nebo podstatná část daného jednání odehrála ve vydávajícím státě, zda se evropský důkazní příkaz vztahuje na jednání, které není podle práva vykonávajícího státu trestným činem a zda by bylo nutné k vykonání evropského důkazního příkazu provést prohlídku nebo zajištění věci.

4. Uvažuje-li příslušný orgán o použití důvodu k odmítnutí podle odst. 1 písm. f) bod i), konzultuje před přijetím takového rozhodnutí Eurojust.

Nesouhlasí-li příslušný orgán s názorem Eurojustu, členské státy zajistí, aby zdůvodnil své rozhodnutí a aby byla Rada informována.

5. V případech uvedených v odst. 1 písm. a), g) a h) konzultuje příslušný úřad ve vykonávajícím státě jakýmkoli vhodnými prostředky příslušný úřad ve vydávajícím státě před tím, než učiní rozhodnutí o plném nebo částečném odmítnutí uznat nebo vykonat evropský důkazní příkaz, a v případě potřeby požádá příslušný úřad ve vydávajícím státě o neprodlené poskytnutí veškerých potřebných informací.

Článek 14

Oboustranná trestnost

1. Není-li nutné provést prohlídku nebo zajištění věcí, bude příkaz uznán a vykonán bez ověření oboustranné trestnosti.

2. Je-li nutné provést k výkonu evropského důkazního příkazu prohlídku nebo zajištění věcí, níže uvedené trestné činy vymezené vnitrostátním právem vydávajícího státu, pokud za ně lze ve vydávajícím členském státě uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně tři roky, nepodléhají ověření oboustranné trestnosti za žádných okolností:

— účast na zločinném spolčení,

— terorismus,

- obchod s lidmi,
- pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- korupce,
- podvody včetně podvodů postihujících finanční zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁽¹⁾,
- praní výnosů z trestné činnosti,
- padělání měny včetně eura,
- počítačová trestná činnost,
- trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu,
- vražda, těžké ublížení na zdraví,
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- únos, omezování osobní svobody a brání rukojmí,
- rasismus a xenofobie,
- organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- podvod,
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- výroba padělků a nedovolených napodobenin,
- padělání veřejných listin a obchodování s nimi,
- padělání platebních prostředků,
- nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
- nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály,
- obchod s odcizenými vozidly,
- znásilnění,

- zhářství,
- trestné činy, jejichž stíhání je v pravomoci Mezinárodního trestního soudu,
- únos letadla nebo plavidla,
- sabotáž.

3. Jestliže se evropský důkazní příkaz netýká žádného z trestných činů, který je uveden v odstavci 2, a jeho výkon by si vyžádal prohlídku nebo zajištění věci, může uznání nebo výkon evropského důkazního příkazu podléhat podmínce oboustranné trestnosti.

Pokud jde o trestné činy v souvislosti s daněmi nebo poplatky a celními a devizovými věcmi, nesmí být uznání nebo výkon odmítnut z toho důvodu, že právní předpisy vykonávajícího státu neukládají stejný druh daně nebo poplatku nebo neobsahují daňová, celní a devizová ustanovení stejného druhu jako právní předpisy vydávajícího státu.

4. Podmínka oboustranné trestnosti stanovená v odstavci 3 bude znovu přezkoumána Radou do 19. ledna 2014 na základě informací, které budou Radě poskytnuty.

5. Rada může kdykoli po konzultaci s Evropským parlamentem na základě podmínek stanovených v čl. 39 odst. 1 Smlouvy jednomyslně rozhodnout o přidání dalších kategorií trestných činů na seznam uvedený v odstavci 2.

Článek 15

Lhůty pro uznávání, výkon a předávání

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná pro dodržení lhůt stanovených v tomto článku. Pokud vydávající orgán v evropském důkazním příkaze vyznačí, že z důvodů procesních lhůt nebo vzhledem ke zvláště naléhavým okolnostem je zapotřebí kratší lhůty, zohlední vykonávající orgán tento požadavek co nejdříve.

2. Jakékoli rozhodnutí o odmítnutí uznání nebo výkonu musí být učiněno příslušným vykonávajícím orgánem co nejdříve a, aniž je dotčen odstavec 4, nejpozději do 30 dnů od přijetí evropského důkazního příkazu příslušným vykonávajícím orgánem.

3. Nejsou-li dány důvody pro odklad podle článku 16 nebo pokud vykonávající orgán již nemá v držení požadované předměty, listiny nebo údaje, vykonávající orgán získá předměty, listiny nebo údaje do svého držení neprodleně a, aniž je dotčen odst. 4, nejpozději do 60 dnů od převzetí evropského důkazního příkazu příslušným vykonávajícím orgánem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 49.

4. Pokud nebude v konkrétním případě pro příslušný vykonávající orgán prakticky proveditelné dodržet lhůty stanovené v odstavci 2 nebo 3, neprodleně o tom informuje jakýmkoli způsobem příslušný orgán ve vydávajícím státě a uvede důvody zpoždění a předpokládanou dobu nezbytnou k přijetí nezbytných opatření.

5. Pokud nebyl podán opravný prostředek na základě článku 18 nebo pokud neexistují důvody k odkladu podle článku 16, předá vykonávající stát neprodleně vydávajícímu státu předměty, listiny nebo údaje zajištěné na základě evropského důkazního příkazu.

6. Při předávání zajištěných předmětů, listin a údajů vykonávající orgán uvede, zda požaduje jejich navrácení do vykonávajícího státu, jakmile je vydávající stát již nebude potřebovat.

Článek 16

Důvody, pro které je možno odložit uznání nebo výkon

1. Uznání evropského důkazního příkazu může být ve vykonávajícím státě odloženo, jestliže:

- a) formulář v příloze není vyplněn úplně nebo je vyplněn zjevně nesprávně, a to do doby, než je doplněn nebo opraven, nebo
- b) v některém z případů podle čl. 11 odst. 4 nebo 5 nebyla platnost evropského důkazního příkazu potvrzena, a to až do doby, než tak bude učiněno.

2. Výkon evropského důkazního příkazu může být ve vykonávajícím státě odložen, jestliže:

- a) by jeho výkon mohl narušit probíhající vyšetřování nebo trestní stíhání, a to na dobu, kterou považuje vydávající stát za přiměřenou, nebo
- b) dotyčné předměty, listiny nebo údaje jsou již používány v jiných trestních řízeních, a to až do doby, kdy už jich není k tomuto účelu zapotřebí.

3. Rozhodnutí odložit uznání nebo výkon evropského důkazního příkazu podle odstavce 1 nebo 2 učiní soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce ve vykonávajícím

státě. Jestliže evropský důkazní příkaz vydal justiční orgán uvedený v čl. 2 písm. c) bodu ii) a nepotvrdil jej soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce ve vydávajícím státě, toto rozhodnutí může rovněž učinit jiný justiční orgán, který je k tomu příslušný podle právních předpisů vykonávajícího státu a pokud je to v těchto předpisech stanoveno.

4. Jakmile důvod odkladu pomine, přijme vykonávající orgán neprodleně opatření nezbytná pro výkon evropského důkazního příkazu a uvědomí o tom příslušný orgán vydávajícího státu způsobem, který lze písemně zaznamenat.

Článek 17

Informační povinnost

Vykonávající orgán informuje vydávající orgán:

1) ihned jakýmkoli způsobem:

- a) pokud vykonávající orgán při výkonu evropského důkazního příkazu bez dalšího šetření usoudí, že by bylo vhodné provést vyšetřovací úkony, které nebyly zpočátku předvídané nebo nemohly být v okamžiku vydání příkazu blíže určeny, s cílem umožnit vydávajícímu orgánu, aby v daném případě přijal další opatření;
- b) pokud příslušný orgán vykonávajícího státu zjistí, že evropský důkazní příkaz nebyl vykonán způsobem, který je v souladu s právem vykonávajícího státu;
- c) pokud vykonávající orgán zjistí, že v určitém případě nebude moci splnit formální náležitosti a postupy výslovně uvedené vydávajícím orgánem v souladu s článkem 12.

Na žádost vydávajícího orgánu je nutno tyto informace neprodleně potvrdit způsobem, který lze písemně zaznamenat;

2) neprodleně, a to způsobem, který lze písemně zaznamenat:

- a) o předání evropského důkazního příkazu příslušnému orgánu odpovědnému za jeho výkon v souladu s čl. 8 odst. 5;

- b) o rozhodnutí přijatém podle čl. 15 odst. 2 odmítnout uznat nebo vykonat evropský důkazní příkaz společně s důvody tohoto rozhodnutí;
- c) o odkladu výkonu nebo uznání evropského důkazního příkazu, důvodech tohoto odkladu a pokud možno i o předpokládané délce odkladu;
- d) o tom, že evropský důkazní příkaz nelze vykonat z toho důvodu, že předměty, listiny nebo údaje se ztratily, byly zničeny nebo je nelze nalézt na místě uvedeném v příkaze anebo z důvodu, že místo, kde se předměty, listiny nebo údaje nacházejí, nebylo uvedeno dostatečně přesně, a to ani po konzultaci s příslušným orgánem vydávajícího státu.

Článek 18

Opravné prostředky

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, kterými zajistí, aby všechny zúčastněné osoby včetně třetích osob v dobré víře mohly podávat opravné prostředky proti uznání a výkonu evropského důkazního příkazu na základě článku 11 a tím hájit své oprávněné zájmy. Členské státy mohou omezit opravné prostředky podle tohoto odstavce na případy, v nichž je evropský důkazní příkaz vykonáván za použití donucovacích opatření. Opravné prostředky se podávají u soudu ve vykonávajícím státě v souladu s právem tohoto státu.
2. Věcné důvody pro vydání evropského důkazního příkazu včetně toho, zda byla splněny podmínky stanovené v článku 7, však mohou být napadeny pouze prostřednictvím opravného prostředku podaného u soudu ve vydávajícím státě. Vydávající stát zajistí použitelnost opravných prostředků, které jsou k dispozici ve srovnatelném vnitrostátním případě.
3. Členské státy zajistí, aby se lhůty pro podání opravných prostředků podle odstavců 1 a 2 uplatňovaly tak, aby zúčastněným stranám zaručovaly možnost uplatnění účinného opravného prostředku.
4. Je-li opravný prostředek podán ve vykonávajícím státě, musí být justiční orgán vydávajícího státu informován o tomto podání i o důvodech opravného prostředku, aby mohl předložit argumenty, které považuje za nutné. O výsledku opravného prostředku je informován.
5. Vydávající a vykonávající orgány přijmou nezbytná opatření, aby usnadnily výkon práva podat opravný prostředek podle odstavců 1 a 2 zejména tím, že poskytnou zúčastněným stranám související a dostatečné informace.
6. Vykonávající stát může odložit předání předmětů, listin a údajů až do ukončení řízení o opravném prostředku.

Článek 19

Náhrada

1. Aniž je dotčen čl. 18 odst. 2, pokud je vykonávající stát podle svého vnitrostátního práva odpovědný za škodu způsobenou některé ze stran podle článku 18 výkonem evropského důkazního příkazu předaného podle článku 8, uhradí vydávající stát vykonávajícímu státu částky, které vykonávající stát na základě této odpovědnosti vyplatil jako náhradu škody uvedené straně, s výjimkou případů, kdy je tato škoda nebo její část způsobena výhradně jednáním vykonávajícího státu, a v rozsahu, v jakém je tato škoda nebo její část způsobena jednáním vykonávajícího státu.
2. Odstavcem 1 není dotčeno vnitrostátní právo členských států týkající se nároků fyzických nebo právnických osob na náhradu škody.

HLAVA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 20

Sledování účinnosti tohoto rámcového rozhodnutí

1. Členský stát, který opakovaně zaznamenal potíže ze strany jiného členského státu při výkonu evropského důkazního příkazu, jež nebylo možné vyřešit prostřednictvím konzultací, o tom uvědomí Radu, aby jí pomohl při hodnocení provádění tohoto rámcového rozhodnutí na úrovni jednotlivých členských států.
2. Rada provede přezkum zejména praktického uplatňování tohoto rámcového rozhodnutí jednotlivými členskými státy.

Článek 21

Vztah k jiným právním nástrojům

1. S výhradou odstavce 2 a aniž je dotčeno uplatňování jiných právních nástrojů ve vztazích mezi členskými státy a třetími zeměmi, platí toto rámcové rozhodnutí ve vztazích mezi členskými státy současně se stávajícími právními nástroji, pokud se tyto nástroje týkají žádostí o vzájemnou pomoc při zajišťování důkazů spadajících do oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí.
2. Aniž jsou dotčeny odstavce 3 a 4, mohou vydávající orgány využít evropský důkazní příkaz tehdy, pokud všechny předměty, listiny nebo údaje požadované od vykonávajícího státu spadají do oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí.

3. Vydávající orgány mohou využívat vzájemné právní pomoci k zajištění předmětů, listin nebo údajů spadajících do oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí, pokud jsou součástí širší žádosti o pomoc nebo je vydávající orgán v určitém konkrétním případě toho názoru, že by to usnadnilo spolupráci s vykonávajícím státem.

4. Členské státy mohou po vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost uzavřít dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání, pokud tyto dohody nebo tato ujednání umožní rozšíření cílů tohoto rámcového rozhodnutí a přispějí k zjednodušení nebo dalšímu usnadnění postupů pro zajišťování důkazů spadajících do oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí.

5. Dohody a ujednání podle odstavce 4 se nesmí v žádném případě dotknout vztahů s členskými státy, které nejsou jejich stranami.

6. Členské státy oznámí Radě a Komisi jakoukoli novou dohodu nebo ujednání podle odstavce 4 ve lhůtě tří měsíců od jejich podpisu.

Článek 22

Přechodná ustanovení

Žádosti o vzájemnou pomoc obdržené do 19. ledna 2011 se budou nadále řídit stávajícími nástroji týkajícími se vzájemné pomoci v trestních věcech.

Článek 23

Provedení

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do 19. ledna 2011.

2. Do 19. ledna 2011 členské státy sdělí generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rámcového rozhodnutí.

3. Každý členský stát, který hodlá převést do svého vnitrostátního práva důvod pro odmítnutí podle čl. 13 odst. 1 písm. f), oznámí tuto skutečnost generálnímu tajemníkovi Rady formou prohlášení při přijímání rámcového rozhodnutí.

4. Německo může učinit prohlášení, kterým si vyhrazuje právo podmínit vykonání evropského důkazního příkazu

ověřením oboustranné trestnosti u případů uvedených v čl. 14 odst. 2, které se týkají terorismu, počítačové trestné činnosti, rasismu a xenofobie, sabotáže, vydírání a vymáhání peněz za ochranu nebo podvodu, je-li třeba pro vykonání evropského důkazního příkazu provést prohlídku nebo zajištění věci, s výjimkou případu, kdy vydávající orgán prohlásil, že dotýčný trestný čin spadá podle práva vydávajícího státu pod kritéria uvedená v prohlášení.

Bude-li chtít Německo využít tohoto odstavce, oznámí za tímto účelem generálnímu tajemníkovi Rady při přijetí tohoto rámcového rozhodnutí své prohlášení. Prohlášení bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Do 19. ledna 2012 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které zhodnotí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná k dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím, společně s případnými legislativními návrhy.

6. Generální sekretariát Rady oznámí členským státům, Komisi a Eurojustu prohlášení učiněná podle článků 6 a 11 a podle tohoto článku.

Článek 24

Přezkum

1. Do 1. května každého roku informuje každý členský stát Radu a Komisi o potížích, se kterými se setkal v průběhu předchozího kalendářního roku při výkonu evropského důkazního příkazu ve vztahu k čl. 13 odst. 1.

2. Počátkem každého kalendářního roku informuje Německo Radu a Komisi o počtu případů, v nichž byl v předchozím roce uplatněn důvod pro odmítnutí uznat nebo provést evropský důkazní příkaz podle čl. 23 odst. 4.

3. Na základě informací sdělených podle odstavců 1 a 2 předloží Komise do 19. ledna 2014 zprávu s případnými vhodnými návrhy. Na základě této zprávy přezkoumá Rada toto rámcové rozhodnutí a zváží, zda mají být zrušena nebo pozměněna tato ustanovení:

— čl. 13 odst. 1 a 3 a

— čl. 23 odst. 4.

Článek 25

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 18. prosince 2008.

Za Radu
předseda
M. BARNIER

PŘÍLOHA

EVROPSKÝ DŮKAZNÍ PŘÍKAZ (dále jen „příkaz“) ⁽¹⁾

Tento příkaz vydal příslušný justiční orgán. Žádám o zajištění a předání níže uvedených předmětů, listin a údajů.

A)

Vydávající stát

Vykonávající stát

B)

Justiční orgán je přesvědčen, že:

- i) ☐ zajištění předmětů, listin a údajů požadované v tomto příkazu je pro účely níže uvedeného řízení nezbytné a přiměřené;
- ii) ☐ předměty, listiny nebo údaje by mohly být ve srovnatelném případě zajištěny ve vydávajícím státě podle jeho vnitrostátního práva, pokud by byly na území tohoto vydávajícího státu dosažitelné, i když na základě jiných procesních opatření.

C) JUSTIČNÍ ORGÁN, KTERÝ VYDAL PŘÍKAZ

Úřední název:

.....

Jméno a příjmení jeho zástupce:

.....

Postavení (titul/slужебní hodnost):

.....

Zaškrtněte justiční orgán, který příkaz vydal:

- ☐ a) soudce nebo soud,
- ☐ b) vyšetřující soudce,
- ☐ c) státní zástupce
- ☐ d) jakýkoli jiný justiční orgán, který vydávající stát určí a který v konkrétním případě jedná jako vyšetřující orgán v trestním řízení a má v souladu s vnitrostátním právem pravomoc přikázat zajištění důkazů v přeshraničních případech.
- ☐ Tento příkaz potvrdil soudce nebo soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce (viz oddíl D a O).

Spisová značka:

.....

Adresa:

.....

.....

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo)

.....

Č. faxu: (číslo země) (směrové číslo)

.....

E-mail:

Jazyky, v nichž lze s vydávajícím orgánem komunikovat:

Kontaktní údaje o osobě nebo osobách, na které se lze obrátit v případě potřeby dalších informací pro účely výkonu tohoto příkazu nebo dohody o postupech pro předání předmětů, listin a údajů (případá-li to v úvahu):

.....

⁽¹⁾ Tento příkaz musí být sepsán v jednom z úředních jazyků vykonávajícího státu nebo v jiném jazyce uznávaném tímto státem nebo musí být do takového jazyka přeložen.

D) JUSTIČNÍ ORGÁN, KTERÝ PŘÍKAZ POTVRDIL (PŘÍPADÁ-LI V ÚVAHU)

Pokud je zaškrtnuto písmeno d) v oddíle C a příkaz je potvrzen, zaškrtněte justiční orgán, který příkaz potvrdil:

- ☐ a) soudce nebo soud,
☐ b) vyšetřující soudce,
☐ c) státní zástupce.

Úřední název potvrzujícího orgánu:

.....

Jméno a příjmení jeho zástupce:

.....

Postavení (titul/slужебní hodnost):

.....

Spisová značka

.....

Adresa:

.....

.....

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo)

Č. faxu: (číslo země) (směrové číslo)

E-mail:

E) ÚSTŘEDNÍ ORGÁN POVĚŘENÝ SPRÁVNÍM DORUČOVÁNÍM A PŘEBÍRÁNÍM PŘÍKAZŮ A PŘÍPADNĚ DALŠÍ SOUVISEJÍCÍ KORESPONDENCÍ

Název ústředního orgánu:

.....

Případná kontaktní osoba (titul/slужебní hodnost, jméno a příjmení):

.....

Adresa:

.....

Spisová značka:

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo)

Č. faxu: (číslo země) (směrové číslo)

E-mail

F) ORGÁN NEBO ORGÁNY, NA KTERÉ SE LZE OBRÁTIT (V PŘÍPADĚ, ŽE BYL VYPLNĚN ODDÍL D NEBO E)

- ☐ Na orgán uvedený v oddílu C

se lze obrátit s dotazy ohledně:

- ☐ Na orgán uvedený v oddílu D

se lze obrátit s dotazy ohledně:

- ☐ orgán uvedený v oddílu E

se lze obrátit s dotazy ohledně:

G) VZTAH K PŘÍPADNÉMU DŘÍVĚJŠÍMU PŘÍKAZU K ZAJIŠTĚNÍ PŘEDMĚTŮ, LISTIN NEBO ÚDAJŮ NEBO K PŘÍPADNÉMU PŘÍKAZU K ZAJIŠTĚNÍ MAJETKU NEBO DŮKAZNÍCH PROSTŘEDKŮ

Pokud to připadá v úvahu, uveďte, zda příkaz doplňuje dřívější evropský důkazní příkaz nebo zda je opatřením navazujícím na dřívější evropský důkazní příkaz k zajištění majetku nebo důkazních prostředků, a pokud ano, poskytněte příslušné informace k identifikaci toho kterého příkazu (datum vydání příkazu, orgán, kterému byl ten který příkaz předán a případně datum předání, a rovněž spisová čísla přiřazená vydávajícím a vykonávajícím orgánem).

.....

.....

.....

.....

H) DRUH ŘÍZENÍ, PRO KTERÉ BYL PŘÍKAZ VYDÁN

Zaškrtněte druh řízení, pro které byl příkaz vydán

- ☐ a) trestní řízení, které je vedeno nebo má být vedeno justičním orgánem pro trestný čin podle vnitrostátního práva vydávajícího státu, nebo
- ☐ b) řízení pro činy, které správní orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že proti jejich rozhodnutí lze podat opravný prostředek u soudu, který je příslušný též pro trestní věci, nebo
- ☐ c) řízení pro činy, které justiční orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že proti jejich rozhodnutí lze podat opravný prostředek u soudu, který je příslušný též pro trestní věci

I) DŮVODY K VYDÁNÍ PŘÍKAZU

1. Shrnutí skutečností a popis okolností, za nichž byl spáchán trestný čin nebo trestné činy, pro něž byl příkaz vydán, včetně místa a času, jak jsou známy vydávajícímu justičnímu orgánu:

.....

.....

.....

.....

Povaha a právní kvalifikace trestného činu nebo trestných činů, které vedly k vydání příkazu, a příslušná ustanovení zákona/zákoníku:

.....

.....

.....

.....

.....

2. Zaškrtněte případně jeden nebo více z těchto trestných činů, za které lze uložit ve vydávajícím státě trest odnětí svobody nebo ochranné opatření s horní hranicí sazby nejméně 3 roky podle právních předpisů vydávajícího státu:

- ☐ účast na zločinném spolčení,
- ☐ terorismus ⁽¹⁾;
- ☐ obchod s lidmi,
- ☐ pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,
- ☐ nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- ☐ nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- ☐ korupce,;
- ☐ podvody včetně podvodů postihujících finanční zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,
- ☐ praní výnosů z trestné činnosti,
- ☐ padělání měny včetně eura,
- ☐ počítačová trestná činnost ⁽¹⁾;
- ☐ trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
- ☐ napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a nedovoleném pobytu,
- ☐ vražda, těžké ublížení na zdraví,
- ☐ nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- ☐ únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,
- ☐ rasismus a xenofobie ⁽¹⁾;
- ☐ organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- ☐ nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- ☐ podvod ⁽¹⁾;
- ☐ vydírání a vymáhání peněz za ochranu ⁽¹⁾;
- ☐ výroba padělků a nedovolených napodobenin,
- ☐ padělání veřejných listin a obchodování s nimi,
- ☐ padělání platebních prostředků,
- ☐ nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
- ☐ nedovolený obchod s jadernými a radioaktivními materiály,
- ☐ obchod s odcizenými vozidly,
- ☐ znásilnění,
- ☐ žhářství,
- ☐ trestné činy spadající do příslušnosti Mezinárodního trestního soudu,
- ☐ únos letadla nebo plavidla,
- ☐ sabotáž ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ V případě, že je evropský důkazní příkaz určen Německu a v souladu s prohlášením Německa podle čl. 23 odst. 4 rámcového rozhodnutí Rady 2008/978/SVV ze dne 18. prosince 2008 o evropském důkazním příkazu k zajištění předmětů, listin a údajů pro účely řízení v trestních věcech, může vydávací orgán navíc vyplnit kolonku N.1, aby tak potvrdil, že trestný čin nebo činy spadají pod kritéria, která uvedlo Německo pro tento druh trestného činu.

3. Úplný popis trestného činu nebo trestných činů, pro něž byl příkaz vydán a na něž se nevztahuje výše uvedený bod 2:

.....

.....

.....

.....

.....

J) TOTOŽNOST DOTČENÝCH OSOB

Údaje týkající se totožnosti i) fyzické nebo ii) právnické osoby nebo osob, proti nimž je nebo může být vedeno řízení:

i) Fyzické osoby

Příjmení:

Jméno (jména):

Případné rodné příjmení:

Případná další používaná jména:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení (je-li k dispozici)

Datum narození:

Místo narození:

Místo bydliště nebo známá adresa; pokud není známa, uveďte poslední známou adresu:

.....

Jazyk nebo jazyky, kterým osoba rozumí (jsou-li známy):

ii) Právnické osoby

Název:

Právní forma:

Zkrácený název, běžně používaný název případně obchodní název:

.....

Sídlo (je-li k dispozici):

Identifikační číslo (je-li k dispozici):

Adresa právnické osoby:

.....

K) PŘEDMĚTY, LISTINY NEBO ÚDAJE POŽADOVANÉ V PŘÍKAZU**1. Popis toho, co je požadováno v příkazu (zaškrtněte odpovídající rámeček a vyplňte):**

☐ Předměty (podrobnosti uveďte níže):

.....

.....

.....

.....

☐ Listiny (podrobnosti uveďte níže)

.....

.....

.....

.....

☐ Údaje (další podrobnosti uveďte níže)

.....
.....
.....
.....

2. Místo, kde se předměty, listiny nebo údaje nacházejí (pokud není známo, uveďte poslední známé místo):

.....
.....
.....

3. Údaje týkající se totožnosti (i) fyzické nebo (ii) právnické osoby nebo osob, o nichž se předpokládá, že mají v držení předměty, listiny a údaje, pokud nejsou osobami uvedenými v oddíle J bodu (i) nebo (ii):

i) Fyzické osoby:

Příjmení:

Jméno (jména):

Případné rodné příjmení:

Případná další používaná jména:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení (je-li k dispozici)

Datum narození:

Místo narození:

Místo bydliště nebo známá adresa; pokud není známa, uveďte poslední známou adresu:

.....

Jazyk nebo jazyky, kterým osoba rozumí (jsou-li známy):

.....

ii) Právnické osoby:

Název:

Právní forma:

Zkrácený název, běžně používaný název případně obchodní název:

.....

Sídlo (je-li k dispozici):

Identifikační číslo (je-li k dispozici):

Adresa právnické osoby:

.....

Jiná adresa nebo adresy, kde je vykonávána podnikatelská činnost:

.....

L) VÝKON PŘÍKAZU

1. Lhůty pro výkon příkazu jsou stanoveny v rámcovém rozhodnutí Rady 2008/978/SVV ⁽¹⁾. Je-li však žádost zvláště naléhavá, uveďte kratší lhůtu a její zdůvodnění a zaškrtněte příslušný rámeček:

kratší lhůta: (dd/mm/rrrr)

důvody:

[] procesní lhůty

[] jiné zvlášť naléhavé okolnosti (upřesněte)

2. V případě potřeby zaškrtněte a vyplňte:

☐ Od vykonávajícího orgánu se žádá, aby splnil tyto formální náležitosti a postupy ⁽²⁾

.....
.....
.....

☐ Tento příkaz se rovněž vztahuje na veškeré předměty, listiny nebo údaje, které vykonávající orgán objeví při výkonu tohoto příkazu a bez dalšího šetření je bude považovat za důležité pro řízení, pro jehož účely byl tento příkaz vydán.

☐ Od vykonávajícího orgánu se žádá, aby přijal výpovědi od osob přítomných během výkonu tohoto příkazu mající přímý vztah k tomuto příkazu.

M) OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

1. Opravné prostředky, jež mohou zúčastněné strany včetně stran jednajících v dobré víře podat, a které existují ve vydávajícím státě, včetně kroků, jež je třeba učinit:

.....
.....
.....

2. Soud, u něhož lze podat opravný prostředek

.....
.....

3. Informace o tom, kdo může tento opravný prostředek podat

.....
.....

4. Lhůta k podání opravného prostředku

.....
.....

5. Orgán ve vydávajícím státě, který může poskytnout další informace o postupech pro uplatnění opravných prostředků ve vydávajícím státě a o případné právní pomoci a tlumočení nebo překladu:

Název:

Případná kontaktní osoba:

Adresa:

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo).....

Č. faxu: (číslo země) (směrové číslo)

E-mail:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 72.

⁽²⁾ Má se za to, že vykonávající orgán splní formální náležitosti a postupy uvedené vydávajícím orgánem, ledaže by byly v rozporu se základními zásadami práva vykonávajícího státu. To však nezakládá povinnost přijmout donucovací opatření.

N) ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ A PODPIS**1. Nepovinné informace, které se poskytují pouze ve vztahu k Německu.**

- ☐ Prohlašuje se, že výše zmíněný trestný čin nebo činy podle vnitrostátního práva vydávajícího státu spadají pod kritéria, která uvedlo Německo v prohlášení ⁽¹⁾ učiněném podle čl. 23 odst. 4 rámcového rozhodnutí Rady 2008/978/SVV.

2. Případné další informace související s případem:

.....
.....

3. Požadované způsoby předávání předmětů, listin nebo údajů:

- ☐ e-mailem
☐ faxem
☐ poštou v originále
☐ jinými prostředky (upřesněte):

.....

4. Podpis vydávajícího justičního orgánu nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje, že obsah příkazu odpovídá skutečnosti:

.....

Jméno a příjmení:

Postavení (titul/slужебní hodnost):

Datum:

Úřední razítko (je-li k dispozici)

O) JE-LI VYPLNĚN ODDÍL D), PODPIS A ÚDAJE POTVRZUJÍCÍHO ORGÁNU

.....

Jméno a příjmení:

Postavení (titul/slужебní hodnost):

.....

Datum:

.....

Úřední razítko (je-li k dispozici)

⁽¹⁾ Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 72.

PROHLÁŠENÍ SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO

Je-li pro vykonání evropského důkazního příkazu podle rámcového rozhodnutí Rady 2008/978/SVV ze dne 18. prosince 2008 o evropském důkazním příkazu k zajištění předmětů, listin a údajů pro účely řízení v trestních věcech ⁽¹⁾ třeba provést prohlídku nebo zajištění věci, vyhrazuje si Spolková republika Německo v souladu s čl. 23 odst. 4 uvedeného rámcového rozhodnutí právo podmínit vykonání evropského důkazního příkazu ověřením oboustranné trestnosti u případů uvedených v čl. 14 odst. 2, které se týkají terorismu, počítačové trestné činnosti, rasismu a xenofobie, sabotáže, vydírání a vymáhání peněz za ochranu nebo podvodu, s výjimkou případů, kdy vydávající orgán prohlásil, že dotýčný trestný čin splňuje podle práva vydávajícího státu tato kritéria:

Terorismus:

- čin, který je trestným činem ve smyslu a podle definice Mezinárodní úmluvy o potlačování činů jaderného terorismu ze dne 13. dubna 2005, Mezinárodní úmluvy o potlačování financování terorismu ze dne 9. prosince 1999 nebo ve smyslu jedné ze smluv uvedených v příloze k těmto úmluvám, nebo
- čin, za který lze uložit trest podle rámcového rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu ⁽²⁾, nebo
- čin, který má být zakázán podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1624 (2005) ze dne 14. září 2005.

Počítačová trestná činnost:

Trestné činy vymezené v rámcovém rozhodnutí Rady 2005/222/SVV ze dne 24. února 2005 o útocih proti informačním systémům ⁽³⁾ nebo v hlavě 1 oddílu I Evropské úmluvy o počítačové trestné činnosti ze dne 23. listopadu 2001.

Rasismus a xenofobie:

Trestné činy vymezené ve společné akci Rady 96/443/SVV ze dne 15. července 1996 o boji proti rasismu a xenofobii ⁽⁴⁾.

Sabotáž:

Činy, které nezákonně a úmyslně způsobí škodu značného rozsahu na zařízeních státu, jiných veřejných zařízeních, systému veřejné dopravy nebo na jiné infrastruktuře, které mají nebo pravděpodobně budou mít za následek značnou hospodářskou ztrátu.

Vydírání a vymáhání peněz za ochranu:

Vyžadování pod pohrůžkou, za použití síly nebo jakékoli jiné formy zastrašování, zboží, slibů, příjmů nebo podpisu dokumentu, který obsahuje nebo zakládá nějakou povinnost, zcizení nebo zproštění závazku.

Podvod:

Používání falešných jmen nebo přisvojení si falešného postavení nebo používání podvodných prostředků ke zneužití důvěry nebo dobré víry lidí s cílem přivlastnit si něco, co patří jiné osobě.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 72.

⁽²⁾ Úř. věst. L 164, 22.6.2002, s. 3.

⁽³⁾ Úř. věst. L 69, 16.3.2005, s. 67.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 185, 24.7.1996, s. 5.